

Το ΝΑΤΟ δεν χρειάζεται Ευρωπαϊό ανταγωνιστή

01/Δεκ/2017 00:05

Από τη συντακτική ομάδα του Bloomberg View

Μετά από χρόνια που εστίαζε στη ρωσική στρατιωτική απειλή στα ανατολικά της σύνορα, η Ευρώπη αντιλαμβάνεται τώρα το μεγάλο εύρος του επεκτατικού οράματος του Vladimir Putin. Είναι μια ευπρόσδεκτη, αν και καθυστερημένη, αναγνώριση.

Η απειλή από τη Ρωσία ήταν το κυρίαρχο θέμα της πρόσφατης συνάντησης των υπουργών Άμυνας του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες. Δύο προτάσεις -αναζωογόνηση της ναυτικής διοίκησης της συμμαχίας στον Ατλαντικό και δημιουργία μιας νέας διοίκησης διοικητικής μέριμνας- έχει νόημα να υλοποιηθούν. Η τρίτη πρόταση, για τη δημιουργία ενός σώματος "μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας" εκτός ΝΑΤΟ, μεταξύ των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απλώς θα αντιγράψει (ή θα χειροτερεύσει) την υπάρχουσα δομή διοίκησης της συμμαχίας.

Η αυξημένη ανησυχία για τον Βόρειο Ατλαντικό οφείλεται στις πρόσφατες προκλήσεις των ρωσικών ναυτικών δυνάμεων στο λεγόμενο άνοιγμα GIUK (τα ύδατα μεταξύ Γροιλανδίας, Ισλανδίας και Ηνωμένου Βασιλείου). Αυτό το πέρασμα είναι η πύλη μέσω της οποίας θα πρέπει να περάσουν τα πλοία της Βόρειας Αμερικής σε περίπτωση πολέμου στην Ευρώπη. Αντιστρόφως,

είναι επίσης το κομβικό σημείο μέσω του οποίου θα πρέπει να περάσει ο τεράστιος βόρειος στόλος της Ρωσίας για να εισέλθει στον Ατλαντικό ή να κατευθυνθεί προς τη Μεσόγειο.

Οι περιπολίες στην περιοχή από τους ταχύτατα αναπτυσσόμενους υποβρύχιους στόλους της Ρωσίας είναι στο υψηλότερό τους επίπεδο στην περίοδο μετά τον Ψυχρό Πόλεμο, συμπεριλαμβανομένου του μυστικού περάσματος, τον Οκτώβριο του 2016, δύο πυρηνικών υποβρυχίων στην πορεία τους προς τη Μεσόγειο για τη στήριξη των ρωσικών στρατευμάτων στη Συρία. Ακόμα κι αν ένας ανοιχτός πόλεμος εναντίον της Μόσχας φαίνεται απίθανος, η περιοχή είναι ευάλωτη στο είδος των σαμποτάζ που βρίσκονται στο επίκεντρο του "υβριδικού" στυλ μάχης της Ρωσίας: περιλαμβάνει αγωγούς, καλώδια επικοινωνιών, πετρελαιοπηγές και αλιευτικούς στόλους.

Η προτεινόμενη νέα βορειοατλαντική διοίκηση θα έχει πλήρη επιχειρησιακή εξουσία και μεγαλύτερη ανεξαρτησία από την σημερινή ατλαντική ναυτική έδρα της συμμαχίας στο Ηνωμένο Βασίλειο. Θα έχει επίσης τη δική της μόνιμη ναυτική δύναμη. Πιθανές τοποθεσίες πέραν της Βρετανίας μπορεί να είναι η Ολλανδία, η Νορβηγία ή η Πορτογαλία.

Η ανάγκη για νέα διοίκηση logistics κατέστη εμφανής στη διάρκεια της πολυεθνικής τακτικής άσκησης Saber Guardian το περασμένο καλοκαίρι, στην οποία στρατεύματα και εξοπλισμός μετακινήθηκαν από τη Δυτική στην Ανατολική Ευρώπη. Ήταν μια παρωδία σφαλμάτων, με τα κονβόι να καθυστερούν από τα όρια βάρους στις γέφυρες, τα τοπικά διατάγματα και τη γραφειοκρατία στα σύνορα. Η πρώτη δουλειά της νέας διοίκησης θα ήταν να δημιουργήσει "στρατιωτική ζώνη Σένγκεν", στη βάση του μοντέλου της συμφωνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επιτρέπει την απρόσκοπτη διέλευση των συνόρων. Δεδομένου ότι πολλά από αυτά τα προβλήματα συνέβησαν όταν έπεσε το παλιό Σιδηρούν παραπέτασμα, η Πολωνία μπορεί να είναι η πιο λογική θέση για τη νέα έδρα.

Η πρακτικότητα αυτών των δύο προτάσεων έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την ιδέα της δημιουργίας μιας μόνιμης στρατιωτικής γραφειοκρατίας της ΕΕ, που θα ονομάζεται Pesco. Ναι, οι ΗΠΑ ορθώς προτρέπουν τους Ευρωπαίους εταίρους να κάνουν περισσότερα για το ΝΑΤΟ, συμπεριλαμβανομένης της εκπλήρωσης της απαίτησης να δαπανούν το 2% του προϋπολογισμού τους στον στρατό. Αλλά είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι η Pesco θα ήταν κάτι παραπάνω από την αντιγραφή της υφιστάμενης διοικητικής διάρθρωσης του ΝΑΤΟ. Εάν προχωρήσει, η Pesco απλώς θα ασκήσει άσκοπη πίεση στη διατλαντική συμμαχία. Ξέρετε σε ποιον θα άρεσε αυτό; Στον Vladimir Putin.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)